



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jarmily Urbanovej v právnej veci žalobcu: **L.P. S., s.r.o.**, so sídlom B., IČO: X, *zastúpený: Advokátska kancelária J. & K., s.r.o., so sídlom B., IČO: X*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica 13, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutí žalovaného č.:

I/221/15496-119707/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119710/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119714/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119717/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119720/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119723/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119725/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119728/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119731/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119734/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119737/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119739/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119744/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009

I/221/15496-119747/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119749/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119753/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119709/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119712/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119715/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119718/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119721/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119724/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119727/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119730/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119733/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119736/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119738/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119743/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119745/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119748/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119751/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15496-119742/2009/990142-r zo dňa 30.10.2009  
I/221/15492-119761/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119764/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119667/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119752/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119685/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119698/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119756/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119760/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119702/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119704/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119706/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009

I/221/15492-119711/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119716/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119722/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119729/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119735/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119674/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119681/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119695/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119754/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119758/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119699/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119703/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119705/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119708/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119713/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119719/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119726/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119732/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009  
I/221/15492-119741/2009/994088-r zo dňa 02.11.2009

o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/2/2010-403,  
2S/3-64/2010-403 zo dňa 10. novembra 2010, takto

### **r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave  
č. k. 2S/2/2010-403, 2S/3-64/2010 zo dňa 10. novembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 3 170,68 € na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária J. & K., s.r.o., B., do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

### **O d ô v o d n e n i e**

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutia žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozsudku v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že opatrením Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2001 č. 20792/2001-74, uverejneným vo Finančnom spravodajcovi č. 15/2002, vyhláseným v Zbierke zákonov pod č. 120/2002 Z.z., ustanovilo Ministerstvo financií Slovenskej republiky vzory daňových priznaní k cestnej dani, v prílohe č. 2 bol uvedený vzor daňového priznania pre právnické osoby. Predmetný vzor daňového priznania, nazvaný „priznanie k cestnej dani“ obsahoval štyri časti, pričom ako je zrejmé zo vzoru tlačiva daňového priznania k cestnej dani (III. oddiel), bolo daňovníkovi umožnené priamo na jednom liste tlačiva uviesť údaje o dvoch vozidlách, predmetný oddiel mal predstavovať prílohu k daňovému priznaniu a zároveň vo IV. oddiele „sumarizácia výpočtu dane za všetky vozidlá“ v riadku 01, mal daňovník uviesť počet vozidiel uvedených v daňovom priznaní. Na základe toho dospel krajský súd k záveru, že aj podaním jedného daňového priznania, v ktorého prílohe bolo uvedených viacero vozidiel, si žalobca ako daňovník účinne splnil svoju zákonnú povinnosť, podať daňové priznanie za každé jednotlivé vozidlo uvedené v III. oddiele predmetného daňového priznania. Všetky vozidlá žalobcu, ako jednotlivé zdaňované predmety, boli žalobcom uvedené v prílohách č. 1 až 31 daňového priznania za rok 2004, ktoré bolo doručené daňovému úradu dňa 16.8.2004 ako jeden dokument. Je nesporné,

že daňový úrad takto podané priznanie, vyplnené žalobcom v súlade s poučením na jeho vyplnenie, prijal a ako riadne podané akceptoval. Podľa názoru krajského súdu je podanie jedného priznania za všetkých 62 vozidiel žalobcu v súlade s právnymi predpismi.

Z logického aj gramatického výkladu § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) vyplýva, že za jedno daňové priznanie, ktoré bolo daňovníkom podané po zákonom stanovenej lehote, je správca dane oprávnený uložiť len jednu pokutu. V tomto smere sa krajský súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že nakoľko pri každom jednom motorovom vozidle je nevyhnutné samostatne určiť dátum vzniku daňovej povinnosti, daňovú povinnosť a daň, je možné uložiť aj pokutu za každé motorové vozidlo osobitne. Podľa názoru krajského súdu, toto tvrdenie žalovaného nemá oporu v zákone. Vzhľadom na okolnosť, že podľa IV. oddielu - sumarizácia výpočtu dane za všetky vozidlá, predmetného daňového priznania, daňovník je povinný uviesť celkovú daňovú povinnosť za všetky vozidlá predmetného priznania, môže podať za viacero vozidiel jedno daňové priznanie, nie je správca dane oprávnený uložiť daňovému subjektu pokutu za oneskorene podané daňové priznanie vo vzťahu k jednotlivým predmetom dane za dané obdobie, ale len za daňové priznanie ako celok.

Z § 14 ods. 2 zákona č. 87/1994 Z.z. o cestnej dani v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 87/1994 Z.z.) vyplýva, že na celkový výpočet dane je rozhodujúci počet vozidiel k termínu predloženia daňového priznania. Správca dane teda akceptuje podané daňové priznanie ako jeden celok, jeden dokument, na základe ktorého daňovník uhradí cestnú daň aj za viaceré predmety dane a preto nie je možné § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. vykladať inak ako tým spôsobom, že ide o daňové priznanie ako jeden celok, v ktorom sú legálne zdanené jednotlivé predmety dane.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje so záverom krajského súdu a naďalej trvá na tom tak, ako rozhodol v žalobou napadnutých rozhodnutiach, že správca dane ako prvostupňový orgán uložil žalobcovi

predmetné pokuty v súlade so zákonom č. 511/1992 Zb., pričom vychádzal z dikcie § 35 ods. 4 citovaného zákona, ako aj samotného výkladu tvorcu tohto zákona. To znamená, že ak daňovník v daňovom priznaní prizná daň za viacero vozidiel, pričom daňové priznanie podá oneskorene, správca dane uloží pokutu za každé motorové vozidlo osobitne. Takýto postup vyplýva zo skutočnosti, že v daňovom priznaní k cestnej dani Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 62-26430-2000 sa uvádza osobitne za každé motorové vozidlo dátum vzniku daňovej povinnosti, daňová povinnosť aj samotná daň.

Žalovaný podal odvolanie aj v časti trov konania.

Žalovaný poukázal na skutočnosť, že bola podaná zo strany žalobcu jedna žaloba zo dňa 05.01.2010 v správnom súdnictve. Podaním predmetnej žaloby žalobca v nej napadol a spojil 62 rozhodnutí vydaných žalovaným. Žalovaný zastáva názor, že krajský súd v časti priznaných trov konania žalobcovi nepostupoval v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z., pretože bol zo strany žalobcu vykonaný iba jeden úkon podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., 1 x 115,90 €, ktorý z dôvodu spojenia 62 rozhodnutí môže byť zvýšený v zmysle § 13 ods. 3 v spojení s § 20b vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o jednu polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. o 57,95 €. Obdobne mal krajský súd postupovať aj pri vyčíslení ostatných položiek trov uplatnených žalobcom, napr. písomného vyjadrenia a režijného paušálu.

Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a neprizná žalobcovi náhradu trov konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že z logického a gramatického výkladu ustanovenia § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. je zrejmé, že za jedno daňové priznanie, ktoré bolo daňovníkom podané po zákonom stanovenej lehote, je správca dane oprávnený uložiť len jednu pokutu. Akýkoľvek iný výklad „tvorcu zákona“, na ktorý žalovaný opakovane poukazuje, avšak tento v žiadnom zo svojich podaní necituje, ktorý by jednoznačné ustanovenie § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. rozširoval vo vzťahu k daňovému priznaniu k cestnej dani v zmysle „a to za každé vozidlo uvedené v predmetnom

daňovom priznaní zvlášť, nie je známy, pričom zastáva názor, že takýto rozširujúci výklad zákona by bol ústavne nesúladný a preto aj neprípustný. K tvrdeniu žalovaného, že na tlačive daňového priznania k cestnej dani Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 62-26430-2000 sa uvádza osobitne za každé motorové vozidlo dátum vzniku daňovej povinnosti, daňová povinnosť aj samotná daň, uviedol, že žalovaný pravdepodobne disponuje iným tlačivom, nakoľko na tlačive daňového priznania k cestnej dani Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 62-26430-2000, ktoré bolo ustanovené opatrením Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2001 č. 20792/2001-74, uverejneným vo Finančnom spravodajcovi č. 5/2002, vyhláseným v Zbierke zákonov pod č. 120/2002 Z.z., sa dátum vzniku daňovej povinnosti neuvádza.

Skutočnosť, že žalobca bol pri uplatňovaní svojho práva nútený napadnúť až 62 rozhodnutí žalovaného a vynaložiť náklady na právne zastúpenie (keďže v zmysle ust. § 250a O.s.p. musí byť žalobca zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec/člen, ktorý zaňho na súde koná), ako aj skutočnosť, že žalovaným účastníkom je rozpočtová organizácia, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami zapojená na rozpočet Ministerstva financií Slovenskej republiky, t.j. na štát, nemôže byť v predmetnom spojení konaní o preskúmanie zákonnosti týchto 62 rozhodnutí žalovaného na ťarchu žalobcu, resp. spôsobilá privodiť aplikáciu (výklad) ust. § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. iným ako ústavne súladným spôsobom. Žalobca, ktorý mal v konaní voči žalovanému plný úspech vo veci, má ústavou zaručené právo na priznanie náhrady trov konania voči žalovanému v súlade so zákonom, a teda v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s vyhláškou č. 655/2004 Z.z.

Žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu v odvolacom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), postupom podľa § 250ja

ods. 2 veta prvá O.s.p. a následne potom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.supcourt.gov.sk](http://www.supcourt.gov.sk), [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým potvrdil prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo vzťahu ku každému žalobou napadnutému rozhodnutiu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., a to jednotylseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil, že dňa 16.08.2004 podal žalobca daňové priznanie k cestnej dani za zdaňovacie obdobie roku 2004, v ktorom uviedol 62 vozidiel. Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty samostatnými rozhodnutiami za každé vozidlo uložil žalobcovi podľa § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. pokutu vo výške 66,38 Eur, za podanie daňového priznania k cestnej dani za zdaňovacie obdobie roku 2004 po lehote ustanovenej podľa § 12 ods. 1 zákona č. 87/1994 Z.z.. Proti rozhodnutiam o uložení pokuty podal žalobca odvolania, v ktorých nesúhlasil s postupom, keď správca dane uložil pokutu za konkrétne vozidlá, pretože je v rozpore s § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb., z ktorého vyplýva pokuta za neskoré podanie daňového priznania ako celku, nie samostatne za jednotlivé vozidlá uvedené v prílohe k daňovému priznaniu. Žalovaný napadnutými rozhodnutiami podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutia Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty s odôvodnením, že ak daňovník v daňovom priznaní prizná daň za viacero vozidiel, pričom daňové priznanie podá oneskorene, správca dane uloží pokutu za každé motorové vozidlo osobitne. Takýto postup vyplýva zo skutočnosti, že v daňovom priznaní k cestnej dani Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 62-26430-2000 sa uvádza osobitne za každé motorové vozidlo dátum vzniku daňovej povinnosti, daňová povinnosť a daň.

V odvolacom konaní, vzhľadom na vymedzenie odvolacích dôvodov, zostalo sporné, či v prípade podania daňového priznania po lehote stanovenej zákonom, správca dane uloží jednu pokutu za daňové priznanie ako celok alebo viac pokút za každý predmet zdanenia v jednom daňovom priznaní.

Podľa § 110e zákona č. 511/1992 Zb. ustanovenia tohto zákona sa použijú na pokuty a sankčný úrok účinné od 1. januára 2004, ako aj na zrušené penále, pokuty a zvýšenie dane, ak konanie o nich bude prebiehať po nadobudnutí účinnosti tohto zákona a nezaniklo právo na ich vyrubenie, vybratie a vymáhanie; na konanie o penále sa rovnako použije ustanovenie tohto zákona o sankčnom úroku a na konanie o pokutách a zvýšení dane sa rovnako použije ustanovenie tohto zákona o správnych deliktoch.

Podľa § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. ak daňový subjekt podá daňové priznanie po lehote ustanovenej osobitným zákonom, správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, mu uloží pokutu do 16 596,95 Eur, najmenej 33,19 Eur, ak ide o fyzickú osobu a najmenej 66,38 Eur, ak ide o právnickú osobu. Ak je správcom dane obec, môže uložiť pokutu, ak ide o fyzickú osobu najmenej 6,63 Eur a ak ide o právnickú osobu najmenej 66,38 Eur.

Je nesporné, že žalobca v jednom daňovom priznaní uviedol viac vozidiel a správca dane takéto priznanie k cestnej dani akceptoval. Žalobcu upozornil iba na nevyplnenie dátumov prvého použitia vozidla na podnikanie a následne samostatnými rozhodnutiami za každé vozidlo uložil žalobcovi pokuty za oneskorené podanie daňového priznania.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že z ustanovenia § 35 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. vyplýva, že za jedno daňové priznanie, ktoré bolo daňovníkom podané po zákonom stanovenej lehote, je správca dane oprávnený uložiť len jednu pokutu a na zdôraznenie správnosti rozsudku krajského súdu dodáva:

Aj v správnom trestaní je nutné rešpektovať základné princípy trestania, medzi ktoré patrí aj princíp zákonnosti (legality), ktorý je spojený s uplatnením zásady nullum crimen sine lege (žiadny trestný čin bez zákona), nulla poena sine lege (žiadny trest bez zákona), z ktorej taktiež vyplýva neprípustnosť analógie v neprospech páchatel'a. Tento princíp je zakotvený aj v čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky, pričom táto ústavná ochrana sa týka nielen trestného konania, ale je potrebné ju aplikovať aj v konaní o správnych deliktoch. Podmienky trestnej (aj deliktuálnej) zodpovednosti a ukladania sankcií sa nesmú rozširovať prostredníctvom analógie a páchatel'a možno postihnúť len trestom, ktorý výslovne ustanovuje zákon. *V danom prípade, za porušenie povinnosti stanovenej právnym predpisom, a to podať daňové priznanie v lehote stanovenej osobitným zákonom, je možné žalobcovi uložiť pokutu od 66,38 € do 16 596,95 €. Správca dane rozširujúcim výkladom, keď zmysel právnej normy vyložil širšie, ako to vyplýva z rozsahu doslovného znenia textu príslušného právneho predpisu, dospel k záveru, že za každý predmet zdanenia v oneskorene podanom daňovom priznaní, je možné uložiť samostatné pokuty. Takýto rozširujúci výklad v danom prípade vedie k porušeniu princípu zákonnosti, pretože zákon nedáva možnosť správcovi dane uložiť pokutu za každý predmet zdanenia uvedený v jednom daňovom priznaní. Pokiaľ by to bolo úmyslom zákonodarcu, tak ako tvrdil žalovaný, bolo jeho povinnosťou takýto úmysel bez pochybností vyjadriť spôsobom, ktorý zodpovedá požiadavkám určitosti právnej normy v podmienkach právneho štátu.*

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

Podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania

v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.05.2010 pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

V prejednávanej veci žalobca žiadal preskúmať a zrušiť 62 rozhodnutí žalovaného, z ktorých každé mohlo byť napadnuté samostatnou žalobou. Pri určovaní výšky tarifnej odmeny za úkony právnej služby krajský súd postupoval podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., správne zohľadnil že išlo o spojenie 62 samostatných rozhodnutí, v dôsledku čoho sa tarifná odmena za úkony právnej služby mala vypočítať ako pri spojení 62 vecí, základná sadza tarifnej odmeny, ktorá by patrila advokátovi v ostatných spojených veciach sa mala zvýšiť o polovicu alebo tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu.

V prejednávanej veci žalobca žiadal preskúmať a zrušiť 62 rozhodnutí žalovaného, z ktorých každé mohlo byť napadnuté samostatnou žalobou. Pri určovaní výšky tarifnej odmeny za úkony právnej služby krajský súd postupoval podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „vyhláška“), správne zohľadnil že išlo o spojenie 62 samostatných rozhodnutí, v dôsledku čoho sa tarifná odmena za úkony právnej služby mala vypočítať ako

pri spojení 62 vecí, základná sadza tarifnej odmeny, ktorá by patrila advokátovi v ostatných spojených veciach sa mala zvýšiť o polovicu alebo tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny.

Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 19.01.2011, súdu doručené 20.01.2011, vo výške 123,50 Eur podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky, podľa § 13 ods. 3 vyhlášky v ostatných veciach vo výške 1/3 základnej tarifnej odmeny, t. j. 61 x 41,17 Eur + režijný paušál vo výške 7,41 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, celkom 2 642,28 Eur + 20 % DPH = 3 170,68 Eur.

Žalobcovi súd nepriznal režijný paušál vo výške vyčíslenej vo vyjadrení zo dňa 19.01.2011, a to 62 x 7,41 Eur, pretože podľa § 16 ods. 3 vyhlášky od klienta možno požadoval' na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby, pričom advokát vykonal iba jeden úkon právnej služby, a to podanie vyjadrenia zo dňa 19.01.2011 a pri spojení vecí sa v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky zvyšuje iba tarifná odmena.

**P o u ě n i e :** Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave 13. septembra 2011

**JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková